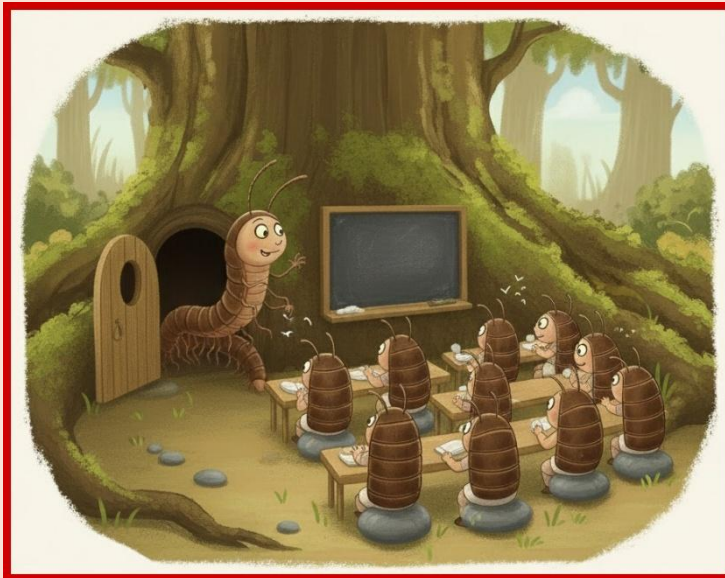

De gast-les van Meester Langeleed

In de schaduw onder de grote eikenboom, precies tussen twee dikke wortels, lag de basisschool 'Het Vochtige Mosje'. In groep 4 van juf Pantoffel zaten tien pissebedden klaar op hun kleine kiezelsteentjes. Hun schildjes glommen van de spanning.

Vandaag was namelijk geen gewone schooldag. Vandaag kwam er een gast iets vertellen.

"Kijk!" fluisterde pissebed Bas tegen zijn vriendinnetje Pien. "Daar komt hij!"

De deur van het klaslokaal ging wijd open. Er kwam geen einde aan de gast die naar binnen stapte. Eerst een kopje met twee wiebelende voelsprietten, toen een paar pootjes, nog meer pootjes, nóg meer pootjes... en nog véél meer pootjes.

"Goedenavond allemaal," zei

de gast met een diepe, krakende stem. "Ik ben meneer Miljoenpoot, maar jullie mogen me Langeleed noemen."

De vijftien pissebedden hielden hun adem in. Sommigen probeerden de pootjes te tellen, maar ze raakten al bij de vijftig de kluts kwijt.

Langeleed nam plaats op een zachte pluus van een paardenbloem. "Ik zal jullie vertellen over de dag dat ik de Glimmende Berg beklom," begon hij.

"Ik was onderweg naar de overkant van het fietspad. Dat is voor ons een reis van drie dagen, zoals jullie weten. Maar halverwege liep ik opeens op een enorme, zilveren berg die daar gisteren nog niet lag. Het rook naar... tja, naar iets heel zoets."

"Was het een reus?" vroeg Bas met grote ogen.

"Nee," zei Langeleed geheimzinnig. "Het was een weggegooid blikje priklimonade. Ik besloot naar de top te klimmen. Met al mijn honderden pootjes had ik supergrip op het gladde metaal. Maar toen ik bovenop de rand stond, gebeurde het..."

De klas was muisstil. Je kon een veertje horen vallen.

"Ik gleed uit over een druppel plakkerige vloeistof! Ik gleed zo het donkere blikje in. Daar zat ik dan, vast in een kleverige prut van cassis. Mijn arme pootjes zaten aan elkaar geplakt..."

"Hoe ben je eruit gekomen?" riep Pien uit.

"Welnu," lachte Langeleed, "ik herinnerde me de gymles van vroeger. Ik begon al mijn pootjes tegelijk te laten trappelen. Daardoor ontstonden er kleine golfjes en dreef ik langzaam naar de opening. Net op dat moment kwam er een enorme windvlaag die het blikje omver blies. Ik rolde zo het gras in!"

Langeleed liet zijn glanzende pantser zien. "Sindsdien poets ik mijn pootjes elke avond extra goed, want van die limonade

word je ontzettend plakkerig."

De klas barstte los in een luid applaus (wat bij pissebedden klinkt als een hoop zacht getik met hun schildjes tegen de kiezels).

"Heeft u ook honderd schoenen nodig?" vroeg een klein pissebedje achterin. Langeleed grinnikte. "Nee hoor, ik loop het liefst op blote voeten. Stel je voor dat ik elke ochtend honderden veters moet strikken, dan zou ik de kerstmis niet eens halen!"

Juf Pantoffel deelde toen voor iedereen een lekker stukje rot blad uit als traktatie. Het was de beste schooldag van het jaar.